

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជម្រះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ២០

ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ ៖

- ១- ឯកឧត្តម ឌិត មន្ត្រី ជាប្រធាន
- ២- លោក ប៊ែន ស៊ុន ជាចៅក្រម
- ៣- លោក រៀង មួន ជាចៅក្រម
- ៤- លោក ស៊ុន ឌឹម ជាចៅក្រម
- ៥- លោក ជីវ កេង ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

កញ្ញា សេន សុខា

តំណាងមហាអញ្ញការ

លោក ជួន ស៊ុនឡែង ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជម្រះលើបណ្តឹងសាទ្ធករពីសាលដីកាលេខ ២៥០ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៨ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៨០ ចុះថ្ងៃទី០៥ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទ្ធករឈ្មោះនាង ពង់ យ៉ែត អាយុ ៦២ ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ មុខរបរ ធ្វើស្រែ ទីលំនៅ ភូមិ លាបទង ឃុំ កំពង់ចិនខាងត្បូង ស្រុក ស្ទឹង ខេត្ត កំពង់ធំ . ភ្នំពេញឈ្មោះ ឯក ពង់ " រ " ម្តាយឈ្មោះ សូ ហួន " ស "

និងចុងចម្លើយបណ្តឹងសាទ្ធករឈ្មោះនាង ហួន ឌឹម អាយុ ៤៤ ឆ្នាំ ជាតិ ខ្មែរ មុខរបរ លក់ដូរ ទីលំនៅ ភូមិ លាបទង ឃុំ កំពង់ចិនខាងត្បូង ស្រុក ស្ទឹង ខេត្ត កំពង់ធំ . ភ្នំពេញឈ្មោះ សូ ហួន " ស " ម្តាយឈ្មោះ ឌឹម ឌឹម " ស "

កម្មវត្ថុបណ្តឹង : ប្តឹងទាមទារដីលំនៅដ្ឋាន .

បានធ្វើព្រាបណ្តឹងសាទ្ធករលេខ ២៥៥ ចុះថ្ងៃទី ៣០.៦.១៩៩៨ របស់ ឈ្មោះ ពង់ យ៉ែត ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាលេខ ២៥០ ចុះថ្ងៃទី ២៦.៥.១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសវនាការចាំបាច់មួយ ។

បានធ្វើព្រាសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២២៦ ចុះថ្ងៃទី១៩.៨.១៩៩៨ របស់តុលាការកំពូល ។

តុលាការកំពូល

សភា រដ្ឋប្បវេណី

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ : ២២៦

ចុះថ្ងៃទី១៩ខែសីហាឆ្នាំ១៩៩៨

សាលដីកា

លេខ : ៧៣

ចុះថ្ងៃទី២០ខែមេសាឆ្នាំ១៩៩៩

តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី ២៥.០៥.៦៣ របស់ឈ្មោះ ឃួន នីម ប្តឹងសុំអោយឈ្មោះ ហង់ យ៉េត រុះរើរបងដើម្បីអោយខ្លួនគ្រប់គ្រងដីដោយពេញលេញ កាលពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ខ្លួនបានមករស់ នៅលើដីនេះ ។

បានធ្វើព្រាសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២ ចុះថ្ងៃទី ២៣.០៣.១៩៦៥ របស់ តុលាការខេត្តកំពង់ធំ សំរេចចំពោះមុខគ្រឹះស្ថាន ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :-

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី ២៥.៥.៦៣ របស់ដើមចោទឈ្មោះ ឃួន នីម ទុកជាមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- ប្រគល់ដីទំហំ ១៣ម គុណ ៦០ម ដល់មាត់ស្រះស្ថិតនៅភូមិលាបទង ឃុំកំពង់ចិន ក្នុង ស្រុក ស្ទឹង ខេត្ត កំពង់ធំ ដែលជាដីបំរុងទុករបស់រដ្ឋ អោយទៅឈ្មោះ ឃួន នីម គ្រប់គ្រងរស់ នៅជាបណ្តោះអាសន្នចាប់តាំងពីពេលនេះតទៅ ។ ហង់ យ៉េត ក៏ត្រូវបានចំណែកស្មើគ្នាដែរ ។

ដាក់កំហុសទៅលើចុងចម្លើយ ។

៣- អោយឈ្មោះ ហង់ យ៉េត រុះរើរបងចេញពីដីឈ្មោះ ឃួន នីម ជាដើមចោទ ក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

៤- បង្គាប់អោយឈ្មោះ ហង់ យ៉េត ជាចុងចម្លើយ បង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី គិតនូវចុះបញ្ជី ក្តី ពន្ធដី ១៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់បិប្រាក់ ២០០រៀល រង្វាន់ប្រគល់ដីកាកោះ ៥០០០រៀល សរុប ៧០០០រៀល ប្រាក់នេះបានកាត់ឃកពីប្រាក់ ៧០០០រៀល ដែលដើមចោទ បាន បង់រួចហើយ ដុតកំណត់ទុករយៈពេល អោយចុងចម្លើយ សងទៅដើមចោទ វិញ ។

៥- សាលក្រមនេះប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគ្រឹះស្ថាន បើគ្រឹះស្ថានមិនសុខចិត្ត អាច ប្តឹងឧទ្ធរណ៍ ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានធ្វើព្រាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០៦ ចុះថ្ងៃទី២៥.០៣.១៩៦៥ របស់ឈ្មោះ ហង់ យ៉េត ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមលេខ ១២ ចុះថ្ងៃទី ២៣.០៣.៦៥ របស់តុលាការខេត្តកំពង់ធំ លើសេចក្តី សំរេចទាំងមូល ។

បានធ្វើព្រាសាលដីការ បៀបលេខ ១២៥ ចុះថ្ងៃទី ១១.១១.១៩៦៧ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :-

១- សំរេចចាត់របៀបអោយភ្នាក់ងារភូមិបាលស្រុកស្ទឹង អោយចុះទៅពិនិត្យ ធ្វើអង្កេតដល់ទឹកនៃដីកើតពេញនៅចំពោះមុខគ្រឹះស្ថាន គួសផែនទី និង ធ្វើសេចក្តីកត់ត្រាបញ្ជាក់អោយ បានដឹងថា ផ្ទះ និង ដីទំនាស់ដើមចោទកាន់កាប់គ្រប់គ្រងមានបណ្តោយ ទទឹងប៉ុន្មាន ៗ ឯចុងចម្លើយ កាន់កាប់បណ្តោយ ទទឹងប៉ុន្មាន ៗ ម្នាក់ពុំ កាន់កាប់ពីឆ្នាំណាដល់ឆ្នាំណា ៗ តើដីទំនាស់មានតម្លៃ ប៉ុន្មាន ៗ

២- ចាត់អោយស្រុកចម្លើយអ្នកដែលមានព្រំដីជាប់គ្នា ឬ អ្នកផ្សេងទៀតដែល បានដឹងព្រំ អំពីរបងចែក និង កាន់កាប់ដីទំនាស់នេះ ។

១១១

៣- បង្គាប់អោយធ្វើអង្កេតគ្រប់មធ្យោបាយដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីរកមូលដ្ឋាន ម្នាក់ពុំ កាន់កាប់ និង គ្រប់គ្រងដីយ៉ាងណាខ្លះ ៖

បានឃើញលិខិតការងាររដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៥០ ចុះថ្ងៃទី ២៦.០៥.១៩៩៨ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ សំរេចកំពុងមុខគ្រឹះ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ ៖-

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី ២៥.០៣.១៩៩៥ របស់ដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឈ្មោះ ហង់ យ៉េត ទុកជាគ្រឹះគ្រូតាមទំរង់ច្បាប់ តែលើកចោលដោយទាន់ខុសនឹងភតិច្បាប់ ។

២- កម្មលំសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ១២ ចុះថ្ងៃទី ២៣.០៣.១៩៩៥ របស់តុលាការ ខេត្តកំពង់ធំ ទុកជាព្រឹត្តិការណ៍ ។

៣- សំរេចកាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ ចំនួន ១៣.០០០រៀល គឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធលើ ២៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ ៥៥០រៀល រង្វាន់អ្នក ប្រគល់ដីកាកោះ និង អាជ្ញាធរតុលាការ ១០.០០០រៀល សរុប ១៣.០០០រៀល ។

៤- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈកំពុងមុខគ្រឹះ ។ បើកផ្លូវតវ៉ា ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទ្ធកលេខ ២៥៥ ចុះថ្ងៃទី ៣០.៦.១៩៩៨ របស់ឈ្មោះ ហង់ យ៉េត ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីកាលេខ ២៥០ ចុះថ្ងៃទី ២៦.៥.១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ សើសេចក្តីសំរេច ទាំងមូល ។

បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី ០១.៩.១៩៩៨ របស់ឈ្មោះ ហង់ យ៉េត ។

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី ១៧.១១.១៩៩៨ របស់ឈ្មោះ ហួន នីម ។

បានស្តាប់វច្ឆយការណ៍ របស់ចៅក្រមវច្ឆយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអញ្ញការ ៖-

ដីទំនាស់ពិតជាដីបំរុងរបស់រដ្ឋ ដែលមិនអាចប្រគល់សិទ្ធិផ្តាច់មុខទៅអោយជនណាម្នាក់ បានទេ ។

អាស្រ័យពេតុនេះសូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាពិចារណាតាមច្បាប់តទៅ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ហង់ យ៉េត ជាចុងចម្លើយ និង ជាដើមបណ្តឹងសាទ្ធក ទៅ ពេលជំនុំជំរះ បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា៖ ខ្លួនបានមករស់នៅលើដីនេះតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ ហើយកន្លងមកដីនេះ ស្រុក បានធ្លាប់អោយខ្លួនចេញដីរ តែខ្លួនមិនព្រម ហើយក៏រស់នៅលើដីនេះរហូតដល់សព្វថ្ងៃ ឯហួន នីម បានចេញរស់នៅកន្លែងផ្សេងដែលបានប្តូរអោយតាំងពីឆ្នាំ ១៩៨៥ លុះដល់ឆ្នាំ ១៩៩២ ប៉ុល ពត វាយ ស្តោង រើឃ្នាំងដល់ដល់នេះអស់ពេលនោះ ហួន នីម បានមកសុំទៅវិញជាបណ្តោះអាសន្ន ដែលហួន នីម បាន មកនៅគ្រឹះផ្ទះ ៨ , ៥០ម គុណ ១៥ ៥០ម ប៉ុណ្ណោះ ដែលខ្លួន អនុញ្ញាតអោយនៅ ។ តែ ពេលមានទំនាស់ឈ្មោះ ហួន នីម បានទាមទាររហូតដល់បណ្តោយប្រវែង ៦០មទៅវិញ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ហួន នីម ជាដើមចោទ និង ជាចុងបណ្តឹងសាទ្ធក ទៅ ពេលជំនុំជំរះ បានឆ្លើយបញ្ជាក់ថា៖ ដីនេះជាដីរបស់ខ្លួនទេ ហើយដីខ្លួន និង ហង់ យ៉េត គឺមានទទឹងដូចគ្នា

ខ្លួន ស្តីបង្កើតទាមទារតែដីរបស់ខ្លួននៅ ហង់ យ៉ែត ដែលកាន់កាប់នោះទេ ខ្លួនមិនមែនស៊ីរបស់គាត់ទេ ហើយពេលដែលដល់ដេញខ្លួន ក៏ចេញតែក្រោយមកខ្លួន ក៏សុំប្រធានភូមិនៅវិញ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់រដ្ឋការណ៍ របស់ចៅក្រមរដ្ឋការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសារ របស់គូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុកលេខ ២៥៥ ចុះថ្ងៃទី ៣០.៦.៩៨ របស់អ្នកស្រីហង់ យ៉ែត ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់តុលាការកំពូល អាចលើកឡើងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា ១៥ នៃច្បាប់ស្តីពី ការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា មានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បញ្ជាក់ថា ដើមចោទ និង ចុងចម្លើយ ពិតជាបានរស់នៅលើដីបំរុងរបស់រដ្ឋប្រាកដមែន ។

- យល់ឃើញថា ថ្វីបើដីទំនាស់ជាដីរបស់រដ្ឋក៏ពិតមែន ក៏ប៉ុន្តែក្នុងមកដើមចោទ និង ចុងចម្លើយ ធ្លាប់បានកាន់កាប់គ្រប់គ្រង និង រស់នៅតាមចំណែករៀងរាល់ខ្លួនរួចហើយ ដូច្នេះការដែល ចុងចម្លើយ វាទយកដីរបស់ដើមចោទនោះជាការរំលោភលើសិទ្ធិរបស់ដើមចោទ ។

- យល់ឃើញថា ដីទំនាស់ជាដីបំរុងរបស់រដ្ឋដែលគ្រប់គ្រងដោយការិយាល័យដល់ដល់ ស្រុក ស្ទឹង ប៉ុន្តែដោយការិយាល័យដល់ដល់នេះពុំបានបង្កើតទាមទារនោះគប្បីអនុញ្ញាតិអោយគូភាគី ប្រើប្រាស់ជាបណ្តោះអាសន្នតាមចំណាំដែលធ្លាប់បានប្រើពីមុនមកបន្តទៀត ។

- យល់ឃើញថា ខ្លឹមសារនៃសវនាការរបស់គូភាគីជារឿងនៃអង្គពេតុដែលតុលាការ ថ្នាក់ក្រោម បានពិចារណាសព្វគ្រប់ហើយ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៥០ ចុះថ្ងៃទី ២៦.៥.៩៨ របស់សាលា ឧទ្ធរណ៍ ដែលសំរេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈ ត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

ចេញ តុ ដូ ច ច ៖

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខគូភាគី

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុកលេខ ២៥៥ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់ អ្នកស្រី ហង់ យ៉ែត ទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៥០ ចុះថ្ងៃទី ២៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣- វិបល្លាសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីដែលអ្នកស្រី ឃួន នីម បង់ជូនទៅតុលាការកំពូល
ចំនួន ១៩.០០០ រៀល គឺ :-

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្នឹង ចំនួន ៥.០០០ រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់
ចំនួន ៨០០ រៀល សំរាប់ជាន់ដាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ប្រាក់ ,
- ចំណាយក្នុងការប្រគល់ដីកាកោះ ចំនួន ១៥.០០០ រៀល សរុប១៩.០០០ រៀល
ហើយតម្រូវអោយអ្នកស្រី ហង់ យ៉េត សងប្រាក់ ចំនួន ១៩.០០០ រៀលនេះទៅអ្នកស្រី ឃួន នីម
វិញ ។

៤- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ ទៅថ្ងៃទី ២០
ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។